

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **J. K.**
zastoupen Mgr. Janem Drevňákem, advokátem sídlem 709 00 Ostrava
– Mariánské Hory, E. Filly 296/13

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava – Moravská Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2021 č. j. MSK 92824/2021, o
přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 10. 6. 2021 č. j. SMO/311824/21/DSČ/Jav o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že správní orgán ignoroval jeho omluvu a konal jednání, v němž provedl stěžejní důkazy a rozhodl v jeho neprospěch. Znemožnil mu řádně hájit svá práva. Uvedl, že v den konání jednání se před zahájením jednání snažil opakovaně dovolat pověřené úřední osobě, aby se omluvil ze zdravotních důvodů z jednání a požádal o změnu termínu jednání. Důvodem této omluvy bylo podezření z nákazy nemocí Covid-19. S touto omluvou se opakovaně snažil správnímu orgánu dovolat, a to jak den před nařízeným jednáním, tak v den jednání, a to pár minut před zahájením jednání, jak vyplývá z výpisu hovorů jím učiněných, jak je doložil žalovanému v rámci podaného odvolání. Uvedl, že v té době trpěl vysokými horečkami a slabostí a v tomto stavu byl schopen učinit pouze nejnutnější kroky směřující k omluvě z jednání a požádání o nový termín jednání. Proto se na správní orgán I. stupně obrátil nejprve telefonicky a následně e-mailem. Ze zdravotních důvodů nebyl schopen jiného jednání, jako např. sepsat písemnou omluvu a podat tuto na poště. Navíc byl nucen podstoupit samoizolaci. Postup správního orgánu I. stupně je nesprávný a je projevem přílišného formalismu na úkor práv účastníků řízení. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně se včas dozvěděl, že na straně obviněného je překážka v účasti na jednání, a to z důvodu nepříznivého zdravotního stavu. Žalovaný svým rozhodnutím postup správního orgánu I. stupně posvětil, když ve svém rozhodnutí uvedl, že byl v předvolání k jednání dostatečně poučen o obsahových i formálních náležitostech případné omluvy. Žalovaný, ačkoliv to sám ve svém rozhodnutí uvádí, ignoruje fakt, že oznámení o zahájení řízení spolu s předvoláním k jednání mu bylo doručeno fikcí. Bylo tak otázkou, zda vůbec a nakolik se mu skutečně dostalo zákonem požadovaného poučení o procesních právech a povinnostech. Touto skutečností se však ani jeden ze správních orgánů vůbec nezabýval. Žalobce vyslovil přesvědčení, že tímto postupem správních orgánů obou stupňů došlo ke zkrácení jeho práv, a to práva na spravedlivý proces, do kterého spadá právo být přítomen jednání, uplatňovat námitky, podávat návrhy, klást dotazy svědkům, navrhopvat důkazy atd. Popsaný postup správních orgánů obou stupňů je nejen v rozporu s § 37 odst. 3 správního řádu, ale také v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů zakotvenými v ust. § 2 až 8 správního řádu. Správnímu orgánu I. stupně nic nebránilo kontaktovat jej s výzvou k doložení omluvy v řádné formě. Povinností správního orgánu bylo vyvinout alespoň elementární snahu pomoci mu, co by účastníku správního řízení. Mohl s ním komunikovat telefonicky nebo e-mailem a situace mohla být vyřešena tak, aniž by došlo k porušení jeho procesních práv. Správní orgán však přistupoval k řešení nastalé situace ryze formalisticky a jeho omluvu a žádost o nový termín jednání zamítl, resp. se jí nezabýval pro nedodržení správním řádem stanovené formy. Žalobce uvedl, že omluva zaslaná e-mailem není procesním podáním jako např. žádost, odvolání, písemné vyjádření ve věci. Proto by se na ni neměla vztahovat formální přísnost stanovená pro podání v pravém slova smyslu dle § 37 správního řádu. Žalobce vyslovil přesvědčení, že správní orgán u předmětné omluvy nepostupoval v souladu s úmyslem zákonodárce, když z předmětné e-mailové zprávy je jasné patrné, kdo ji píše, že se e-mail vztahuje k ústnímu jednání a pod textem samotné zprávy je uvedeno označení osoby sepisující daný text jménem K.

3. Žalobce dále namítal, že se žádného přestupku nedopustil. K tomu uvedl, že trvá na svém vyjádření, které sdělil zasahujícím policistům bezprostředně po jeho zastavení do oznámení o přestupku a požádal, aby výslech policistů byl proveden znovu za jeho přítomnosti, resp. jeho zmocněnce, aby mohl klást svědkům otázky, vyjadřovat se k jejich tvrzení a činit návrhy na doplnění dokazování.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Omluva z ústního jednání nebyla řádná, přestupek byl tudíž projednán v nepřítomnosti žalobce v souladu se zákonem. Žalovaný uznává, že ne vždy je bezpodmínečné trvat na tom, aby omluva byla činěna formou stanovenou pro podání podle správního řádu. V posuzované věci však omluva vykazovala více nedostatků než jen nedostatek formy (a ačkoliv tento nedostatek správní orgány zdůraznily, je neuznání omluvy odůvodněno rovněž tím, že nebyla důvodná, resp. její důvod nebyl prokázán, a to jak v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak v rozhodnutí žalovaného). Omluva byla odeslána pouhých 16 minut před začátkem ústního jednání, přičemž správnímu orgánu byla doručena až v 9:33 hodin, tedy až po skončení ústního jednání. I kdyby však byla doručena ještě před jednáním, je zjevné, že žalobce se mohl omluvit již den předem, kdy měl tvrzený důvod omluvy nastat. Přinejmenším mohl ještě toho dne odeslat datovou zprávu prostřednictvím datové schránky nebo přinejmenším e-mail. Omluva tedy není bezodkladná. Navíc omluva vůbec neobsahuje jakékoliv označení projednávané věci, např. spisovou značku nebo popis předmětu řízení nebo označení účastníka řízení. Autor e-mailu se v něm podepsal pouze jako K. bez jakékoliv další identifikace. Především však důvod omluvy není vůbec nijak prokázán, nebo alespoň osvědčen, navíc důvod samotný je formulován velmi vágně jako „poslali mě na testy“ – bez upřesnění, o jaký subjekt se jedná, o jaké testy jde, kdy přesně se uskuteční apod. Správní orgán tedy nemohl tuto omluvu akceptovat, neboť nesplňuje žádnou z podmínek potřebných pro uznání omluvy. Pokud jde o nemožnost omluvit se telefonicky, pak dle žalovaného žalobce přitom netvrdí, že by se pokusil kontaktovat např. nadřízeného úřední osoby nebo sekretariát odboru apod. Bezprostředně před ústním jednáním se pak úřední osoba pravděpodobně nacházela již v jednací místnosti, která záměrně není telefonem vybavena, jak je žalovanému z úřední činnosti známo. Vzhledem k charakteru telefonické komunikace, která je z podstaty neprokazatelná, nemohl žalobce na tento způsob omluvy spoléhat.
5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.r.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 13. 5. 2021 bylo doručeno do datové schránky žalobce oznámení o zahájení řízení o předmětném přestupku s datem 13. 5. 2021 včetně předvolání k ústnímu jednání. Dle doručanky datové zprávy byla datová zpráva doručena fikcí dne 23. 5. 2021, neboť uplynulo 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu dle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., v pl. znění. K tomu soud na tomto místě s ohledem na žalobní námitku žalobce uvádí, že oznámení o zahájení řízení bylo doručeno řádně v souladu s již citovaným § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle

odst. 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. Z § 17 odst. 6 téhož zákona pak plyne, že doručení dokumentu podle odst. 3 nebo 4 má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou. Fikce doručení, jako tomu bylo v posuzovaném případě, je zákonná konstrukce, která má svou povahou vyloučit možné obstrukce osob, které se svým jednáním snaží vyhnout doručení a zabránit tak účinkům rozhodnutí a jiných aktů. V dané věci tedy k řádnému doručení oznámení o zahájení řízení došlo desátým dnem ode dne, kdy byla datová zpráva dodána do datové schránky žalobce, tedy dnem 23. 5. 2021, jak již výše uvedeno a nebylo povinností správního orgánu zabývat se otázkou, jak namítá žalobce v žalobě, zda vůbec a nakolik se žalobci skutečně dostalo zákonem požadovaného poučení o procesních právech a povinnostech, která jsou součástí předmětného oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání s datem 13. 5. 2021. Součástí této listiny jsou i obsáhlá poučení žalobce o náležitostech podání dle § 37 odst. 4 a 5 správního řádu, o náležitostech omluvy. Žalobci bylo dáno konkrétně poučení o tom, že nemůže-li se ze závažných důvodů dostavit ve stanovenou dobu k ústnímu jednání, je povinen se bezodkladně omluvit prokazatelným způsobem a s uvedením konkrétních důvodů, pro které se nemůže na jednání dostavit, podáním podle ust. § 37 správního řádu, učiněným u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo a musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon a podpis osoby, která je činí. Žalobce byl dále informován o tom, že jako závažný důvod pro nedostavení se, lze akceptovat zejména pracovní neschopnost uznanou lékařem, ošetřování člena rodiny, dovolenou na zotavenou objednanou s časovým předstihem, událost rodinné povahy jako např. svatba, pohřeb, promoce či účast na jiném řízení před soudem či správním úřadem. Za závažné důvody nelze považovat výkon podnikání či plnění pracovních povinností, pracovní aktivity, provozování koníčků ani jiných zájmů, popř. jiné soukromé aktivity. Žalobci bylo rovněž sděleno, že v případě omluvy z ústního jednání z důvodu zdravotní indispozice musí být tato omluva doložena potvrzením lékaře, ve kterém bude zcela jednoznačně uvedeno, že tato indispozice brání v určený čas ústního jednání se zúčastnit. Správní orgán I. stupně poučil žalobce i o tom, že nebude-li omluva učiněna prokazatelným způsobem nebo bezodkladně, nemusí ji správní orgán akceptovat. Nedostaví-li se bez náležité omluvy nebo bez závažného důvodu, resp. se odmítne dostavit, může být přestupek projednán bez jeho přítomnosti. Z této listiny plyne, že jednání bylo nařízeno na 1. 6. 2021 v 7:30 hodin. K ústnímu jednání správní orgán I. stupně předvolal rovněž svědky, a to policisty M. S. M. a L. D.

7. Z protokolu o ústním jednání o přestupku plyne, že jednání započalo 1. 6. 2021 v 7:30 hodin. Žalobce se k ústnímu jednání nedostavil. Správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku sepsaným na místě, výpisem z evidenční karty řidiče, provedl důkaz výsledkem výše uvedených svědků a přečetl další podklady, a to úřední záznamy policistů pprap. L. D. a pprap. M. M. S. Správní orgán I. stupně vycházel z toho, že se žalobce bez omluvy k ústnímu jednání nedostavil. Na č. listu 25 spisu je kopie elektronického dokumentu, a to prostý e-mail, bez elektronického podpisu, z něhož plyne, že odesílatelem byl J. K., e-mail byl odeslán 1. 6. 2021 v 7:14 hodin, byl adresován panu Z. J., předmět e-mailu je označen jako – ústní jednání. E-mail obsahuje text: „Dobrý den. Nedalo se včera a před chvílí dovolat, volím tedy tuto formu. Poslali mě včera na dnes ráno na testy. Ozvu se později po testech, příp. zítra. K.“ Následně správní orgán obdržel další prostý e-mail bez elektronického podpisu, v němž odesílatel je označen jako J. K., odesláno

středa 2. 6. 2021 v 8:56 hodin, adresát je označen jako pan J. Z., předmět: ústní jednání. E-mail obsahuje text: „Dobrý den, prosím o nový termín jednání. Č. j. SMO/256142/21/DSC/Jav. Dne 1. 6. 2021, 7:14, uživatel J. K. – X – napsal: Dobrý den. Nedalo se včera a před chvílí dovolat, volím tedy tuto formu. Poslali mě včera na dnes na ráno na testy, ozvu se později po testech, příp. zítra. K.“. Ze správního spisu plyne, že žalobce nic dalšího k uvedeným podáním správnímu orgánu nepředložil, podání nedoplnil dle § 37 odst. 4 správního řádu, neuvedl žádné další konkrétní údaje stran jeho schopnosti dostavit se k ústnímu jednání, ostatně nic konkrétního stran svého zdravotního stavu nezmínil ani ve výše citovaných e-mailech. Žalobce žádné informace o tom, co mu fakticky brání – bránilo dostavit se k ústnímu jednání, nesdělil. Správní orgán I. stupně poté až 10. 6. 2021 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil tím, že dne 26. 2. 2021 ve 14:20 hodin v Ostravě na ulici Hlučinská, ze směru od Hlučína, cca 50 m před křižovatkou s ulicí Slovenská, jako řidič motorového vozidla tovární značky Fiat, RZ X při jízdě vozidlem držel v pravé ruce mobilní telefon. Tímto jednáním úmyslně porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Žalobci byla současně uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

8. Krajský soud především odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 61/2012-22, v němž NSS konstatoval, že pro posouzení náležitosti omluvy není rozhodná skutečnost, že se jednalo o první omluvu, konec citace. Krajský soud stejný názor zastává i v případě žalobce. Soud poukazuje také na tu skutečnost, že v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž aproboval postup správního orgánu, který věc projednal bez přítomnosti obviněného a následně vyčkal, zda obviněný náležitě doloží důvod omluvy. Co se týče předmětné omluvy žalobce, pak o náležitostech omluvy a náležitostech podání byl žalobce poučen v písemnosti – oznámení o zahájení řízení o přestupku, předvolání k ústnímu jednání, jak bylo výše citováno. Soud souhlasí s názorem správních orgánů, že žalobce zaslal správnímu orgánu těsně před zahájením jednání nepodepsaný e-mail, který do 5 dnů nepotvrdil svým podpisem, ať už písemně nebo elektronicky, a to navíc za situace, kdy měl zřízenou datovou schránku. Žalobce tedy nepostupoval v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu, podle něhož podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
9. V projednávané věci omluva tedy nebyla učiněna formou stanovenou pro podání podle správního řádu. Nedostatek formy ovšem není stěžejním důvodem pro neuznání předmětné omluvy. Žalobce především nedoložil nijak důvod omluvy. Nadto jím sdělený důvod, který formuloval velmi obecně tak, že jej „poslali na testy“, bez bližšího upřesnění, proč byl poslán na testy, o jaké testy jde, kdo jej na testy poslal a kdy se mají uskutečnit, žalobce netvrdil. Soud souhlasí se správními orgány také v tom, že omluva žalobce nebyla ani včasná, neboť z údajů uvedených žalobcem v bodě III. odvolání plyne, že žalobce se snažil správnímu orgánu dovolat již den před nařízeným jednáním, čili 31. 5., což dokládá k odvolání doloženým výpisem hovorů – viz č. l. 36 správního spisu, z něhož plyne, že 31. 5. v 8:50 hodin učinil odchozí hovor panu J. na Magistrát Ostrava, konkrétně volal na telefonní číslo X (a na tomto místě soud poznamenává, že žalobce se v okamžik

uskutečnění tohoto hovoru s největší pravděpodobností nacházel na ulici Hlučínské, což plyne z předmětného výpisu hovorů, v němž je pod textem J. Magistrát Ostrava, uveden text mobil Hlučinská). Skutečnost, že omluva nebyla včasná, plyne i z e-mailového podání žalobce odeslaného 1. 6. 2021 v 7:14 hodin panu Z.J., kterýžto text byl citován výše, a i v něm žalobce zmiňuje, že se panu Z. J. pokoušel volat předchozího dne, čili 31. 5. 2021. V rozsudku č. j. 6 As 215/2014-25 Nejvyšší správní soud konstatoval, že „stěžovatel nemá pravdu, když tvrdí, že ho měl městský úřad vyzvat k doložení dalších důvodů omluvy z ústního jednání, pokud měl pochybnosti. Důkazní břemeno ohledně prokázání náležitosti omluvy totiž leží na osobě, která omluvu podává. Bylo tedy pouze věci stěžovatele, aby doložil důvody omluvy ospravedlňující. Úkolem magistrátu nebylo poučovat stěžovatele o tom, jaké by měl předložit důkazy a důvody omluvy, konec citace.

10. Krajský soud dále odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 90/2012-31 poznamenává, že bylo na žalobci, aby se u správního orgánu včas informoval o tom, zda jeho omluva byla akceptována či nikoliv. Krajský soud poukazuje také na tu skutečnost, že správní orgán I. stupně po ústním jednání 1. 6. 2021 vyčkal, zda žalobce v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu jednak doplní formu podání – omluvu, a zda žalobce doplní důvody omluvy a také, zda je doloží. Zákonná lhůta 5 dnů dle § 37 odst. 4 správního řádu marně uplynula dne 7. 6. 2021. Správní orgán vyčkal ještě déle a teprve až 10. 6. 2021 bez dalšího jednání rozhodl. Lze tedy uzavřít, že v daném případě omluva žalobce nebyla bezodkladná a nebyla ani důvodná, neboť žalobce v průběhu správního řízení žádné relevantní informace, z nichž by bylo možné určit, zda se mohl k ústnímu jednání dostavit či nikoliv, neposkytl. Na tomto místě soud znovu zdůrazňuje, že bylo povinností žalobce důvody omluvy řádně doložit. Na tomto závěru soudu nemohou nic změnit ani tvrzení uplatněná nově žalobcem až u jednání soudu 24. 2. 2022 o tom, že ze SMS sdělení Zdravotnického ústavu Ostrava, která byla doručována žalobci na jeho mobil, plyne, že se podrobil testu, zda není nakažen onemocněním Covid-19 s tím, že 1. 6. 2021 v podvečerních hodinách obdržel výsledek testu. Současně namítal, že skutečně měl zdravotní problémy a musel tedy absolvovat test, aby se případná nákaza buď potvrdila, nebo vyloučila. Především soud konstatuje, že uvedená námitka a tvrzení byly uplatněny až po lhůtě pro podání žaloby dané § 72 odst. 1 s.ř.s. a soud proto ani neprovedl žalobcem navrhované důkazy příslušnou SMS zprávou obsahující sdělení Zdravotnického ústavu Ostrava, ani si nevyžádal k návrhu žalobce potvrzení zdravotnického ústavu o tom, že žalobce absolvoval předmětný test, neboť tyto důkazy jsou vzhledem k opožděnosti uvedených tvrzení, která měl žalobce včas sdělit správnímu orgánu I. stupně v omluvě k jednání, nadbytečné. Pro zhodnocení nynější věci je podstatné to, že omluva žalobce nebyla bezodkladná a neobsahovala ani žádné relevantní informace o důvodech omluvy.
11. K obecné žalobní námitce žalobce, že se žádného přestupku nedopustil, krajský soud uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že skutková zjištění byla provedena tak, že nebylo pochybností o předmětném přestupku. Z podkladů shromážděných ve spise, zejména z oznámení přestupku, výslechu svědků, mohl správní orgán vycházet, neboť tyto nebudily pochybnosti. Správní orgány dostaly své povinnosti dle § 3 správního řádu. Jak výše uvedeno především z výpovědi svědků, a to policistů a dále z oznámení přestupku plyne, že policisté 26. 2. 2021 okolo 14:20 hodin projížděli křižovatkou ulic Hlučinská a Slovenská ve směru na Hlučín, kdy cca 50 m za touto křižovatkou policisté stáli v koloně proti směru jízdy žalobce. Ten proti nim jel pomalu ve vozidle Fiat Ducato, RZ X. Oba policisté viděli zcela zřetelně, že žalobce držel mobilní telefon v pravé ruce u pravého ucha. Toto spatřili ze vzdálenosti cca 3 m. Policisté se za vozidlem žalobce otočili a k jeho

vozidlu, které stálo před křižovatkou v řadě vozidel, přijeli z pravé strany. Žalobce neustále držel mobilní telefon v pravé ruce v úrovni volantu a poté jej odložil. Řidiče měli policisté neustále pod vizuální kontrolou. Oba policisté rovněž vyloučili záměnu mobilního telefonu s jiným předmětem. Výpovědi policistů jsou konzistentní a ve vzájemném souladu s oznámením přestupku a úředním záznamem. Ani soud tedy neměl pochyb o věrohodnosti výpovědí policistů. Porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, dle něhož řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, bylo bez důvodných pochybností prokázáno.

12. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24.02.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně